

ויקרא / אחרי מות

אחרי מות טז

וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרת אשר על-הארץ ולא ימות כי בענן אראה על-הכפרת: בזאת יבא אהרן אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת-בד קדש ילבש ומכנסיי-בד יהיו על-בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו וילבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את-שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על-שני השעירים גרלות גזרל אהרן ליהוה וגזרל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הגזרל ליהוה ויעשהו חטאת: והשעיר אשר

עלה עליו הגזרל לעזאזל יעמד-חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את-פר החטאת אשר-לו: ולקח מלא-המחתה גחלי-אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפזו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את-הקטרת על-האש לפני יהוה וכסה | ענן הקטרת את-הכפרת אשר על-העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על-פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע-פעמים מן-הדם באצבעו: ושחט את-שעיר החטאת אשר לעם והביא את-דמו אל-מבית לפרכת ועשה את-דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על-הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על-הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל-חטאתם וכן נעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: וכל-אדם לא-יהיה | באהל מועד בבוא לכפר

בקדש עד-צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל-קהל ישראל: ויצא אל-המזבח אשר לפני-יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על-קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן-הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: וכלה מכפר את-הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח והקריב את-השעיר החי: וסמך אהרן את-שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את-כל-עונת בני ישראל ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם ונתן אתם על-ראש השעיר ושלח ביד-איש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ גזרה ושלח את-השעיר במדבר: ובא אהרן אל-אהל מועד וכשט את-בגדי הבד אשר לבש בבוא אל-הקדש והניחם שם: ורחץ את-בשרו במים במקום קדוש ולבש את-בגדיו ויצא ועשה את-עלתו ואת-עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ואת-חלב החטאת יקטיר המזבחה: והמשלח את-השעיר לעזאזל

יכבס בגדיו ורחץ את-בשרו
 במים ואחרי-כן יבוא אל-
 כו המחנה: ואת פר החטאת
 ואת שעיר החטאת אשר
 הובא את-דמם לכפר בקדש
 ויציא אל-מחוץ למחנה
 ושרפו באש את-עורתם ואת-
 כח בשרם ואת-פרשם: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את-
 בשרו במים ואחרי-כן יבוא
 כט אל-המחנה: והיתה לכם
 לחקת עולם בחדש השביעי
 בעשור לחודש תענו את-
 נפשתיכם וכל-מלאכה לא
 תעשו האזרח והגר הגר
 ל בתוכם: כי-ביום הזה יכפר
 עליכם לטהר אתכם מפל-
 חטאתיכם לפני יהוה תטהרו:
 לא שבת שבתון היא לכם ועניתם
 את-נפשתיכם חקת עולם:
 לב וכפר הכהן אשר-ימשח אתו
 ואשר ימלא את-ידו לכהן
 תחת אביו ולבש את-בגדי
 לג הבר בגדי הקדש: וכפר את-
 מקדש הקדש ואת-אהל
 מועד ואת-המזבח יכפר ועל
 הכהנים ועל-כל-עם הקהל
 לד יכפר: והיתה-זאת לכם לחקת
 עולם לכפר על-בני ישראל
 מפל-חטאתם אחת בשנה

ויעש כאשר צוה יהוה את-
 משה:
 רביעי
 זיא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-
 כל-בני ישראל ואמרת אליהם
 זה הדבר אשר-צוה יהוה
 ג לאמר: איש איש מבית
 ישראל אשר ישחט שור או-
 כשב או-עז במחנה או אשר
 ד ישחט מחוץ למחנה: ואל-
 פתח אהל מועד לא הביאו
 להקריב קרבן ליהוה לפני
 משכן יהוה דם יחשב לאיש
 ההוא דם שפך ונכרת האיש
 ה הוא מקרב עמו: למען אשר
 יביאו בני ישראל את-זבחייהם
 אשר הם זבחים על-פני
 השדה והביאם ליהוה אל-
 פתח אהל מועד אל-הכהן
 וזבחו זבחי שלמים ליהוה
 ו אותם: וזרק הכהן את-הדם
 על-מזבח יהוה פתח אהל
 מועד והקטיר החלב לריח
 ז ניחח ליהוה: ולא יזבחו עוד
 את-זבחייהם לשעירים אשר
 הם זנים אחריהם חקת עולם
 תהיה-זאת להם לדורתם:
 ח ואלהם תאמר איש איש מבית
 ישראל ומן-הגר אשר-יגור

בתוכם אשר-יעלה עלה או-
 ט זבח: ואל-פתח אהל מועד
 לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
 ונכרת האיש ההוא מעמיו:
 י ואיש איש מבית ישראל ומן-
 הגר הגר בתוכם אשר יאכל
 כל-דם ונתתי פני בנפש
 האכלת את-הדם והכרתי
 יא אתה מקרב עמה: כי נפש
 הבשר בדם הוא ואני נתתי
 לכם על-המזבח לכפר על-
 נפשתיכם כי-הדם הוא בנפש
 יב וכפר: על-כן אמרתי לבני
 ישראל כל-נפש מכם לא-
 תאכל דם והגר הגר בתוכם
 יג לא-יאכל דם: ואיש איש מבני
 ישראל ומן-הגר הגר בתוכם
 אשר יצוד ציד חיה או-עוף
 אשר יאכל ושפך את-דמו
 יד וכסהו בעפר: כי-נפש כל-
 בשר דמו בנפשו הוא ואמר
 לבני ישראל דם כל-בשר לא
 תאכלו כי נפש כל-בשר דמו
 טו הוא כל-אכליו יכרת: וכל-
 נפש אשר תאכל נבלה וטרפה
 באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד-הערב וטהר:
 טז ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ
 ונשא עונו:
 ז

תחלל את-שם אלהיך אני ^{שביעי (רביעי)}
 יהוה: ואת-זכר לא תשכב ^{כב}
 משכבי אשה תועבה הוא:
 ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך ^{כג}
 לטמאה-בה ואשה לא-תעמד
 לפני בהמה לרבעה תבל הוא:
 אל-תטמאו בכל-אלה כי ^{כד}
 בכל-אלה נטמאו הגוים
 אשר-אני משלח מפניכם:
 ותטמא הארץ ואפקד עונה ^{כה}
 עליה ותקא הארץ את-
 ישיביה: ושמרתם אתם את-
 חקתי ואת-משפטי ולא תעשו
 מכל התועבת האלה האזרח ^{כו}
 והגר הגר בתוכם: כי את-
 כל-התועבת האל עשו אנשי-
 הארץ אשר לפניכם ותטמא ^{מפטור}
 הארץ: ולא-תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר
 קאה את-הגוי אשר לפניכם:
 כי כל-אשר יעשה מכל ^{כז}
 התועבת האלה ונכרתו
 הנפשות העשת מקרב עמם:
 ושמרתם את-משמרתיו לבלתי ^ל
 עשות מחקות התועבת אשר
 נעשו לפניכם ולא תטמאו
 בהם אני יהוה אלהיכם:

ערותך הנה:
 יא ערות בת-אשת אביך
 מולדת אביך אחותך הוא לא
 תגלה ערותה:
 יב ערות אחות-אביך לא
 תגלה שאר אביך הוא:
 יג ערות אחות-אמה לא
 תגלה כי-שאר אמה הוא:
 יד ערות אחי-אביך לא
 תגלה אל-אשתו לא תקרב
 דדתך הוא:
 טו ערות פלתך לא תגלה
 אשת בנה הוא לא תגלה
 ערותה:
 טז ערות אשת-אחיה לא
 תגלה ערות אחיה הוא:
 יז ערות אשה ובתה לא
 תגלה את-בת-בנה ואת-בת-
 בתה לא תקח לגלות ערותה
 יח שארה הנה זמה הוא: ואשה
 אל-אחותה לא תקח לצרר
 לגלות ערותה עליה פחייה:
 יט ואל-אשה בנדת טמאתה לא
 תקרב לגלות ערותה: ואל-
 אשת עמיתך לא-תתן שכבתך
 כא לזרע לטמאה-בה: ומזרעה
 לא-תתן להעביר למלך ולא

יח א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהם אני יהוה אלהיכם:
 ג כמעשה ארץ-מצרים
 אשר ישבתם בה לא תעשו
 וכמעשה ארץ-כנען אשר אני
 מביא אתכם שמה לא תעשו
 ד ובחקתיהם לא תלכו: את-
 משפטי תעשו ואת-חקתי
 תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 ה אלהיכם: ושמרתם את-חקתי
 ואת-משפטי אשר יעשה
 אתם האדם וחי בהם אני
 יהוה:
 ו ^{ששי}
 איוש איש אל-כל-שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
 אני יהוה:
 ז ערות אביך וערות אמה
 לא תגלה אמה הוא לא תגלה
 ערותה:
 ח ערות אשת-אביך לא
 תגלה ערות אביך הוא:
 ט ערות אחותך בת-אביך
 או בת-אמה מולדת בית או
 מולדת חוץ לא תגלה ערותן:
 י ערות בת-בנה או בת-
 בתך לא תגלה ערותן כי